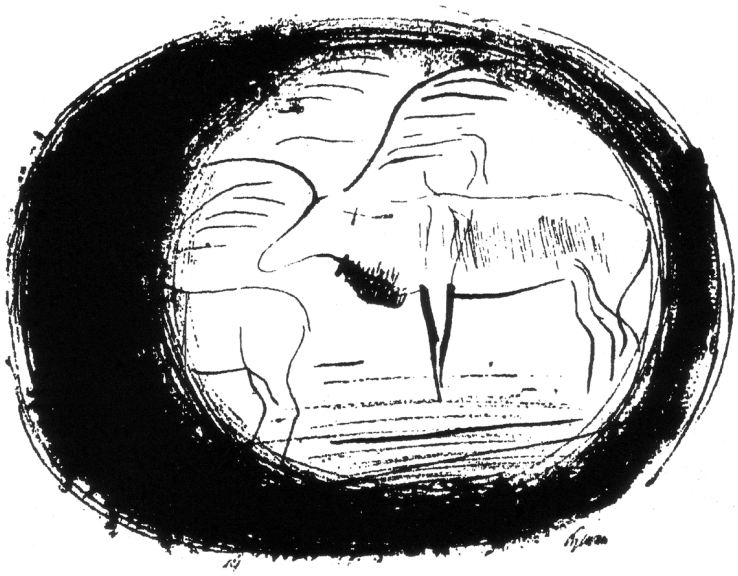

DORDOGNE

Under ett valv i byn
rinner en källåder fram
aldrig sinande.
Vem vet varifrån den kommer?

O, långt, långt ifrån
dessa kullars blodomlopp av vatten,
dessa flämtningar av istid
djupt ur bergens lungor av kalk och kyla:
Åskvädren som ännu genom dalarna flåsar, jagar
visioner genom drivande regn
av hjordar på dalens botten —

Ty därinne, i oupptäckta kaverner
sitter ännu bland matrester och vapen de döda
med huvudet böjt mot uppdragna knän
och armarna om en bevarad hemlighet.

Ett Eden är deras död
där jaktdjurens andar går i bet,
eller de jagade andarna störtar över klippan
och jättehjorten böjer i översvämningen
sin andes krona bakåt,
sträcker mulen, skriar
i brunsten av sin ångest.
Ett Eden att betäckas och betäcka,
att jagas och jaga, ätas och äta.
Sannerligen:
Ett Syndafall har lärt oss tro
på Lejonet och Lammet!

Gunnar Ekelöf